

பஜனைப் பாடல்கள்

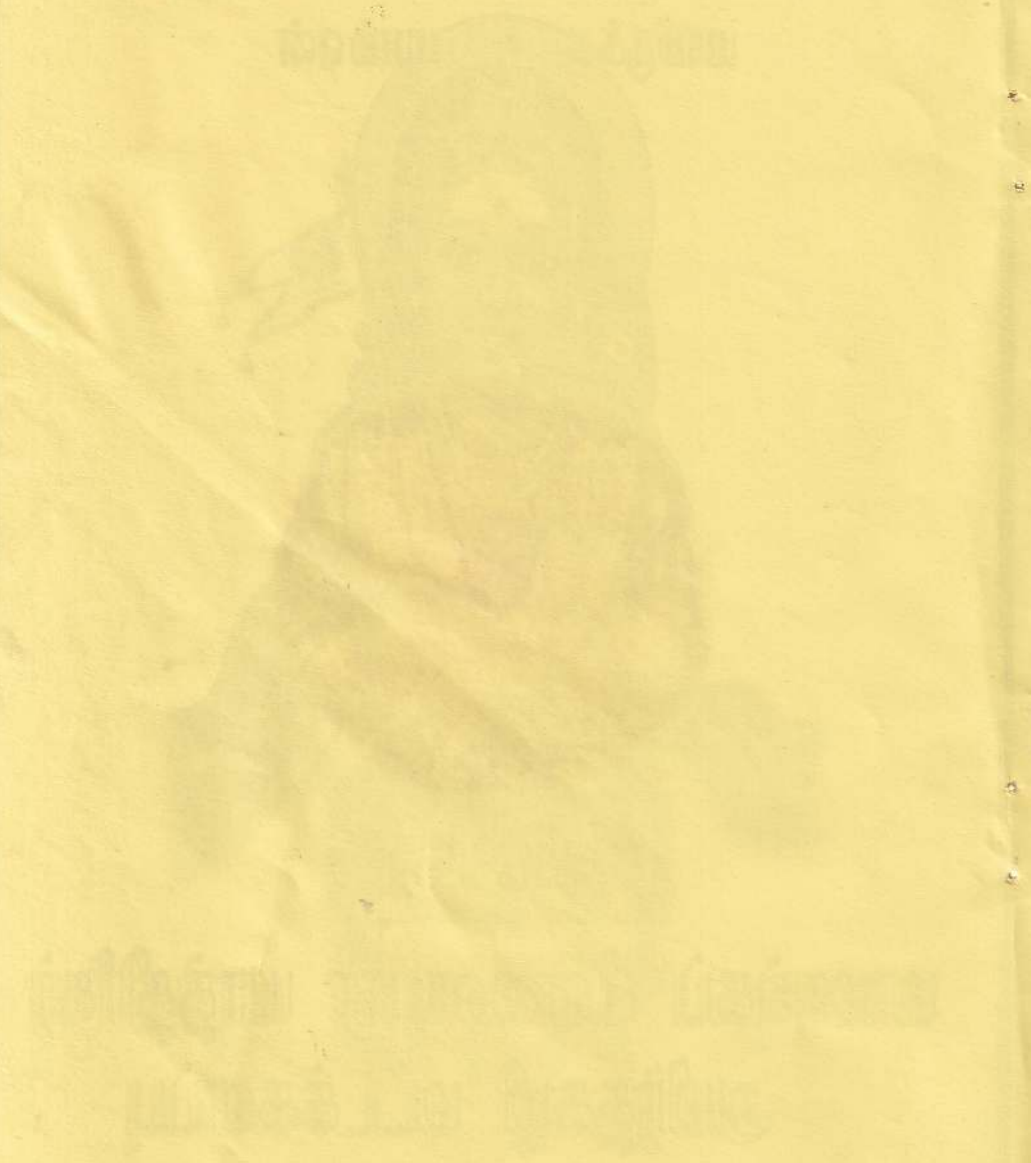
யாமருக்க பயம் ஏன்

மாமாங்கப் பிள்ளையார் யாத்திரீகர்
அமிர்தகழி மட்டக்களப்பு

நாகரூப பஞ்சாங்கம்

நாகரூப பஞ்சாங்கம்

ஆணைமுகனே அரணார் திருமகனே
கானமயில்வேலவர்மேற் காசினியிவல்-யானடியேன்
அல்லலொன்றும் வாராமல் அடியேன்னான் பாடுதற்கு
வல்லவனே நீ துணையாய் நில்.

மணப்பாற மாடு கட்டிஎன்ற மெட்டு

மாடேறும்மீசனீன்ற மயிலேறும் வேல்வனே
மலற்பதத்தை போற்றி செய்தோம் வேல்முருகா
உந்தன் மனதுவைத்து காருமையா வேல்முருகா

ஆடாத ஆட்டமெல்லாம் ஆட்டவைத்தாய் ஏழை என்னை(2)
ஆடனாடி ஓடிவந்தோம் வேல்முருகா
என்னை ஆதரித்து காருமையா வேல்முருகா

அம்பிகையின்பாலகனே தம்பிமுகன் சோதரனே(2)
நம்பினோரை ஆதரிக்கும் வேல்முருகா
உனதன்புவைத்து காருமையா வேல்முருகா

கோதையுமைபாலகனே கோழிகொடி வேலவனே(2)
கோலமயில்மீதிலேறும் வேல்முருகா
எந்தன்குறையகற்றி காருமையா வேல்முருகா

மானிலத்திலேபிறந்து மாய்கையினாலேயலைந்து(2)
மனதுநொந்து வாடுகின்றேன் வேல்முருகா
உந்தன்மனதுவைத்து காருமையா வேல்முருகா

47-04. கொக்கட்டிக் குருந்தைமரம்....

கொக்கட்டிக் குருந்தைமரம் நிழல் கொடுக்க
குருத்து மணல்வீதி சுகம் கொடுக்க
பக்தர்கள் வந்தமர்ந்து பாட்டிசைக்க
பாவவினை தீர்த்தருளும் பெருமானே (கொக்கட்டி)

மட்டக்களப்புக்குப் புகழ் சேர்ப்பாய்
மாமாங்கர் எங்களை நீ தினம் காப்பாய்
வற்றாமல்ப் பாய்ந்தோடும் வாவிமகள்
வலம்வர அதைப்பார்த்து நீ சிரிப்பாய் (கொக்கட்டி)

இராமபிரான் வணங்கி வைத்த சிவலிங்கம்
ஏழேழு தலைமுறைக்கும் வாழும் தெய்வம்
மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் பெருமை கொண்ட - எங்கள்
மாமாங்கர் அமிர்தகழிப் பெருமானே (கொக்கட்டி)

எழுதியவர் : கவிஞர். செ. குணரெத்தினம், மட்டக்களப்பு
பாடியவர் : மகாநதி ஷோபனா, சென்னை, தமிழ்நாடு

47-05. மாமாங்கம் என்று ஒரு.....

மாமாங்கம் என்று ஒரு ஊர் இருக்குது
மறை முதல்வன் வீற்றிருக்கும் பதி இருக்குது
திரு முருகன் தமையனங்கே குடியிருக்கிறான் - அவன்
தீராத வினைகளெல்லாம் தீர்த்து வைக்கிறான்
மாமாங்கப்பிள்ளையாரே - எங்கள்
மாமாங்கப்பிள்ளையாரே (மாமாங்கம்)

அனுமனின் வால் நெருப்பை அணைத்து வைத்த - அந்த
அற்புதத் தீர்த்தமதில் தோய்ந்து எழுந்தால்
சனி ராசி ராகு செவ்வாய் கேது தோஷம் - போகும்
சந்திதியில் கொஞ்ச நேரம் நின்று பாருங்க

கதர்காமப் பாது யாத்நே

காவ்யசீர்த்து

01. கதர்காமப் பதியிலுறை கந்தவேனே
காண்பதற்கு உன்னைபடியார் கட்டம்
அதிகாரம் இருந்தெல்லாம் அணி வகுத்து
அலை அலையாய் உளைக்கான ஒவ்வாறார்
உதிக்காமல் கண்முன்னே மறைவதேனோ
ஒப்பில்லா மாமணியே எம்மைப் பாகும்
எதிரிலே எம்முன்னே காட்சி தந்து - எங்கள்
ஏக்கத்தைப் போக்கியருள் உமையின் பாலா
02. காது மலை மேடு எல்லாம் கடந்து வாறார்
காத்தருள வேண்தமையா கதிரவேனே
ஆடுகின்ற மயில் மீதேறி வந்து
ஆடிகொள்வாய் அடியாரின் சிந்தையெல்லாம்
தேடுகின்றார் நீ இருக்கும் இடத்தையெல்லாம்
தெரிசனந்தான் கொடுப்பதற்கு மறுப்பதேனோ
வாடுகின்றார் உந்தனருள் கிடைக்காதிதன்று - அவர்
வாட்டத்தைப் போக்கியருள் உமையின் பாலா

03. கிடைக்குமே உந்தனருள் என்ஹே எண்ணி
 கிஞ்சபயுடன் உன்புதியைத் தேடி வாறார்
 விமை கொடுக்க நீயும் மறுப்பதேனோ
 விமல சூபா எந்தனற்கு அறியத் தாராய்
 படை வென்று நூரனை வதைத்த கோவே
 பஞ்சுயரும் இன்னுமேன் அறியவில்லை
 தடை யேதும் கில்லாமல் அடியார் நம்மை - உன்
 நலத்துக்குக் கொணர் செல் உமையின் பாலா

04. கீழான பழக்கமுள்ள அருணாசிரியைக்
 கிஞ்சப பெற்று உன் புகழைப் பாடவைத்தாய்
 நாளாந்தம் உனை எண்ணித் தேடுவோரை
 நாதியற்று ஏன் கலங்க வைக்கின்றாயோ
 கேளாதோ யாம் அழைக்கும் ஓசை எல்லாம்
 கேடு வந்து தாக்காமல் காக்கவேண்டும்
 பாழான எண்ணங்கள் தோன்றா வண்ணம் - எம்மைப்
 பாது காத்தருள வேண்டும் உமையின் பாலா.

05. குடி மனைகள் உள்ள தெரு-விட்டேயேகி

குஞ்சரங்கள் நிறைந்த ஊத்தின் ஊடே
அடியார்கள் எல்லோரும் சுமைகள் தூக்கி
அஞள் கொடுக்குத் தந்தை மலை நோக்கிவாறார்
படியேறிச் சன்னாசி மலையின் மீது
பக்தர் எல்லாம் கற்கள் வைத்துத் துதிக்கின்றார்கள்
வடிவேலை ஏந்தி நிற்கும் முருகவேளே - தேடி
வருவோரைக் காத்தருள்வாய் உமையின் பாலா.

06. கூட்டம் கூட்டமாய் பக்தர் வெள்ளம்

குமரனின் நாமங்கள் உச்சரித்தே
காட்டு வழியாய்ப் பல கஸ்ரங்கள் பட்டே
காலாறுச் செல்கின்றார் கிணற்றடிக்கே
வாட்டத்தில் வருகின்ற அடியார் தம்மை
வந்தை நீ காத்தருள வேண்டுகுமையா
கேட்டவரம் கொடுக்காமல் மறுப்பதேனோ
கெஞ்சுகின்றார் விடைகொடையா உமையின் பாலா.

07. கெஞ்சியே கேட்கின்றார் அடியார் எல்லாம்
 கெஞ்சி யொன்றும் நெராமல் காக்க வேண்டும்
 தஞ்சமே நீ தான் என்தே எண்ணி
 தரித்திருக்க குழுக்களாறு நெகக்கி
 அஞ்சாமல் அடியார்கள் ஒடிவாறார்
 அற்புதங்கள் காட்டி நீ அருள்வாய் ஐயா
 நெஞ்சத்தில் நிறைந்திருக்கும் திருளை நீக்கி
 நின் மதியைத் தந்தருள்வாய் உமையின் பாலா

08. கேள்வி கேட்டு பிரமனையும் கேலி செய்தாய்
 கேட்டவுடன் தந்தைக்கும் உபதேசம் சொன்னாய்
 வாழ் நாளில் உன் எண்ணம் மாறா வண்ணம்
 வரம் வேண்டி வகுகின்றார் நடைபயின்று
 உழ் விகைப் பயனெல்லாம் தொலைந்து போக
 உன் நிகைவால் நடவலடி நோக்கி வாறார்
 குழைரத்த அசுரர்களை வதையே செய்து
 சுந்தரனே வந்தருளும் உமையின் பாலா.

09. கை கொடுப்பாய் துன்பங்கள் வந்து சேரும் போது
 கருமையாய்ச் சோதனை தந்து வித்தை பார்ப்பாய்
 வைகறைப் பொழுதெழுந்தே பக்தர் கூட்டம்
 வருகின்றார் வியாழையின் இயற்கை எழில் காண
 சைகைப்பான்னு காட்டி அடியாருக்கு
 சந்தோசம் பொங்கவைக்க மாட்டாய் ஐயா
 பைத்தியமாய் உன் நினைவில் வாருகின்றார்
 பச்சமயில் வாகனனே உமையின் பாலா

10. கொடுமைகளைக் களைந்தெறியும் குமரவேளே
 குழுமை செறி மரங்கள் நிறை வியாழைவிடற்
 கருமையாய்க் கல்ரங்கள் பட்டே பக்தர்வெள்ளம்
 கால்குக்க நடையாகத் தேடி வாறார்
 நகு வழியில் நாவறண்டு உன் நாமம் சொல்ல
 நலிவுற்றுப் போனவர்க்கு அருளைத் தாகும்
 நெருங்காரம் போகையிலே வள்ளியம்மன் ஆறு தங்கி
 நின்மதியைத் தேடி வாறார் உமையின் பாலா

11. கோடை வெயில் சுட்டெரித்தும் பக்தகுக்கு

குமரனின் என்னத்தில் குதூகலமாய்க் கட்டகாமம்

ஒடை குளம் ஆறு பல தாண்டியல்லோ

உணைத் துதிக்க ஒடிவாறார் ஆசையோடு

யாடைகன்து கதிரமலை கண்ட கிடத்தில்

யாவருமே கற்பூரம் ஏற்றி உணைத் துதிக்க

மூடைகளை கிறுக்கி வைத்து சோர்வு போக்கி

முககன்கு அரோகரா செமல்லி வாறார் உமையின்பாலா.

12. கௌரவத்தை கிறுக்க விரும்பாத சூரனமே

கன்து உன் திருக்கோலம் மாமரமாகி நின்றான்

சௌக்கியமாய் வாழ்ந்தோரும் காட்டிலிங்கே

சன்னியாசிபோல் தவக்கோலம் கொண்டார்

மௌனமாய் இன்னும் நீ கிருந்த போதும்

மகிழ்ச்சி பொங்க கதிரகாமம் ஒடிவாறார்

ஒளவைக்குச் சுட்ட பழம் காட்டியன்று

அருள் கொடுத்த ஆட்கொண்டாய் உமையின் பாலா.

13. பக்குவமாய்ப் பக்தர் எல்லோரும் உந்தன்

பதி வாங்கு சேரத் துணை புரிந்தாய்

தக்க தருணத்திலே வாங்கு அடியாருக்கு

தாராளமாய் நீ அருள் சொரிந்தாய்

எக்காலமும் உன் நினைவு நிலைத்திருக்க

எஞ்சியுள்ள மாயைகளைப் போக்கி அருளவேண்டும்

துக்கதுயரம் தாக்காமல் அடியார் தம்மை

துணைநின்று காத்திருவாய் உமையின் பாலா.

பாடல் - 08

வா வா முருகா வா வா வா

வடிவேல் அழகா வா வா வா

அன்பர்கள் போற்றும் அழகா வா - என்

ஆண்டவனே நீ வா வா வா

இன்பம் தந்திடும் இறவா வா வா

இன்னமுதே நீ வா வா வா

திருப்புகழ் அன்பா வா வாவா - என்

தெய்வச் சுடரே வா வா வா

மனத்துயர் போக்கி மாயையை நீக்கி

மகிழ்வதை செய்திட வா வா வா

நாதப் பொருளே வா வா வா - என்

தாரண அன்பா வா வா வா

வேதம் விளங்கும் வேல்யுதனே

வேண்டிப் பணிந்தேன் வா வா வா

வேதக் கொடியில் செங்கதிர் வேல் - என்

சிந்தையில் முழங்கிட வா வா வா

இரு மனைவியரோடு மயில் மீதேறி

மனமகிழ் செய்திட வா வா வா

பாடல் - 09

அசைந்து அசைந்து வா வா

அழகு மயில் வா வா

ஆடி ஆடி வா வா

கூடிக் கூடிக் வா வா

தேடிவா தேடி வா பக்தர்களை தேடிவா

ஓடிவா ஓடிவா ஓங்கார ஓடிவா (அசைந்து)

முருகா வா முருகா வா என் அப்பா முருகா வா

அருள வா அருள வா ஆறுதலைத் தர நீ வா (அசைந்து)

பாடுகின்ற கடமை தந்த பாலனான பண்டிதா

தேடுகின்ற எங்கள் முன்பு தின்மமான சண்முகா (அசைந்து)

வள்ளி தெய்வானையோடு மகிழுகின்ற மன்னவா

மெல்ல மெல்ல எமது வாழ்வை மேல் நிலைக்கு கொண்டு வா

குன்று தோறும் குடியமர்ந்து கோயில் கொண்ட முருகையா

என்றும் உன்னை எண்ணுகின்ற இதயம் தந்து அருளையா (அசைந்து)

பாடல் - 10

அய்யா முருகையா அய்யா முருகையா
கதிரமலை நோக்கி வாறோம் அய்யா முருகையா
வினைகள் எல்லாம் போக்க வேண்டும் அய்யா முருகையா
கூட்டமாய் சேர்ந்து வாறோம் அய்யா முருகையா
குறை தீர்க்க வேண்டும் அய்யா அய்யா முருகையா

குடும்பத் தொல்லை கூற வந்தோம் அய்யா முருகையா
கொடுத்த துயர் போதுமையா அய்யா முருகையா
அடுத்தடுத்து வந்த துன்பம் அய்யா முருகையா
தடுத்து நீயும் காக்க வேண்டும் அய்யா முருகையா

மாலை மணம் வேண்டியிங்கே அய்யா முருகையா
மங்கையர்கள் நிற்கிறார்கள் அய்யா முருகையா
மாலை மணம் அறிந்தவன் நீ அய்யா முருகையா
மனமிரங்கி வந்திடுவாய் அய்யா முருகையா

சொத்து சுகம் காக்க வேணும் அய்யா முருகையா
சொந்தம் சுற்றம் தழைக்க வேணும் அய்யா முருகையா
கால் கடுக்க நடந்து வாறோம் அய்யா முருகையா
காலமெல்லாம் காக்க வேணும் அய்யா முருகையா

கருணையுடன் நாங்களெல்லாம் அய்யா முருகையா
கதிர்காமம் நாடி வாறோம் அய்யா முருகையா
அன்பர்கள் கூட்டமாய் அய்யா முருகையா
அருள்பொழிய வேண்டுமையா அய்யா முருகையா

அகத்தியர் ஞானம்

மனமதுசெம்மை யானால் மந்திரஞ் செபிக்க வேண்டா,
மனமதுசெம்மை யானால் வாயுவை வயர்த்த வேண்டா,
மனமதுசெம்மை யானால் வாசியை நிறுத்த வேண்டா,
மனமதுசெம்மை யானால் மந்திரஞ் செம்மை யாமே.

உண்ணும்போ துயிரெழுத்தை வுயர வாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லாம் அதுவே யாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போ தெல்லாம்
பேணிவலம் மேல் நோக்கி அவத்தில் நில்லு
திண்ணிற்கா யிலைமருந்து மதுவே யாகும்.
தினந்தோறும் அப்படியே செலுத்த வல்லார்
மண்ணாழி காலமட்டும் வாழ்வார் பாரு
மறலிகையில் அகப்படவு மாட்டார் தாமே.

ஒண்ணான உச்சிவெளி தாண்டி நின்று
உமையவளுங் கணபதியு முந்தி யாகி
விண்ணொளியாம் அம்பரமும் அவ்வும் உவ்வும்
விதித்தபரம் ஒருவருக்கு எட்டா தப்பா
பண்ணின உன்னுயிர்தான் சிவம தாச்சு
பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டோன் விண்டு வாச்சு
கண்ணான கணபதியைக் கண்ணில் கண்டால்
கலந்துருகி யாடுமடா ஞானம் முற்றே.

விந்துநிலை தனியறிந்து விந்தைக் கண்டால்
விதமான நாதமது குருவாய்ப் போகும்
அந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப் போனால்
ஆதியந்த மானகுரு நீயே யாவாய்,
சந்தேக மில்லையடா புலத்தி யன்னே
சகலகலை ஞானமெல்லாம் இதற் கொவ்வாவே
முந்தாநாள் இருவருமே கூடிச் சேர்ந்த
மூலமதை யறியாவிட்டால் மூலம் பாரே.

மூலமதை யறிந்தக்கால் யோகமாச்சு
முறைமையுடன் கண்டக்கால் வாத மாச்சு
சாலமுடன் கண்டவர்முன் வசமாய் நிற்பார்
சாத்திரத்தைச் சுட்டெறிந்தா லவனே சித்தன்
சேலமுள்ள புலத்தியனே பரம யோகி
செப்புமொழி தவறாமல் உப்பைக் கண்டால்
ஞாலமுள்ள எந்திரமாஞ் சோதி தன்னை
நாட்டினால் சகலசித்தும் நல்கும் முற்றே.

பாரப்பா சீவன்விட்டுப் போகும்போது
 பாழ்த்தபிணங் கிடக்குதென்பார் உயிர்போச்சென்பார்
 ஆரப்பர் அறிந்தவர்கள்? ஆரும் இல்லை
 ஆகாய சிவத்துடனே சேரு மென்பார்
 காரப்பா தீயுடன் தீச்சேரு மென்பார்
தருவறியா மானிடர்கள் கூட்டமப்பா
 சீரப்பா காமிகள் தாம் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
 தீயவழி தனைத் தேடிப் போவார் மாடே.

மாடுதா னானாலும் ஒரு போக்குண்டு
 மனிதனுக்கோ அவ்வளவுந் தெரியா தப்பா
 நாடுமெத்த நரகமென்பார் சொர்க்க மென்பார்
 நல்வினையோ தீவினையோ எண்ணமாட்டார்
 ஆடுகின்ற தேவதைகள் அப்பா கேளு
 அரியுதந்தை இனஞ்சேரு மென்றுந் தோனார்
 சாடுமெத்த பெண்களைத்தான் குறிப்பா யெண்ணித்
 தளமான தீயில்விழுத் தயங்கினாரே.

அ க த் தி ய ர் ஞா ன ம்

தயங்காமற் பிழைப்பதற்கே இந்த ஞானம்
 சார்வாகப் பாராட்டும் ஞானம் வேறே
 மயங்குதற்கு ஞானம்பார் முன்னோர் கூடி
 மாட்டினார் கதைகாவ்ய புராணமென்றும்
 இயலான ரசந்தனிலீப் புகுந்தாற் போலும்
 இசைத்திட்டார் சாத்திரங்க ளாறன் றேதான்
 வயலான பயன்பெறவே வியாசர் தாமும்
 மாட்டினார் சிவனாருத் தரவி னாலே.

உத்தார மிப்படியே புராணங் காட்டி
 உலகத்தில் பாரதம்போல் கதையுண்டாக்கி
 கத்தாவை தானொன்று தோண வொட்டாக்
 கபடநாடகமாக மேதஞ் சேர்த்துச்
 சத்தாக வழியாகச் சேர்ந்தோர்க் கெல்லாஞ்
 சதியுடனே வெகுதர்க்கம் பொருள்போற் பாடிப்
 பத்தாகச் சைவர்க்கொப் பனையும் செய்து
 பாடினார் சாத்திரத்தைப் பாடினாரே.

பாடினதோர் வகையேது? சொல்லக் கேளு;
 பாரதபு ராணமென்ற சோதி யப்பா
 நீடியதோர் ராவணன்தான் பிறக்க வென்றும்
 நிலையான தசரதன்கை வெல்க வென்றும்
 நீடியவோ ராசனென்றும் முனிவ ரென்றும்
 நிறையருள்பெற் றவரென்றுந் தேவரென்றும்
 ஆடியதோர் அரக்கரென்றும் மனித ரென்றும்
 பாடினார் நாள்தோறும் பகையாய்த் தானே.

கழிந்திடுவார் பாவத்தா லென்று சொல்லும்
கட்டியநால் வேதமறு சாத்திரங்கள்
அழிந்திடவே சொன்னதல்லால் வேறொன் றில்லை
அதர்மமென்றும் தர்மமென்றும் இரண்டுண் டாக்கி
ஒழிந்திடுவா ரென்றுசொல்லிப் பிறப்புண் டென்றும்
உத்தமனாய்ப் பிறப்பென்னும் உலகத்தோர்கள்
தெளிந்திடுவோர் குருக்களென்றுஞ் சீடரென்றும்
சீவனத்துக் கங்கல்லோ தெளிந்து கானே!

✓ சத்தியே பராபரமே ஒன்றே தெய்வம்

சகலவுயிர் சீவனுக்கும் அதுதா னாச்சு;

புத்தியினா லறிந்தவர்கள் புண்ணியோர்கள்

பூதலத்தில் கோடியிலே யொருவ ருண்டு;

பத்தியினால் மனமடங்கி நிலையில் நிற்பார்

பாழிலே மனத்தைவிடா பரம ஞானி

சுத்தியே யலைவதில்லைற் சூட்சஞ் சூட்சம்

சுழியிலே நிலையறிந்தால் மோட்சந் தானே.

மோட்சமது பெறு வதற்குச் சூட்சம் சொன்னேன்

மோகமுடன் பொய்; களவு கொலைசெய் யாதே

காய்ச்சலுடன் கோபத்தைத் தள்ளிப் போடு

காசினியில் புண்ணியத்தைக் கருதிக் கொள்ளு

பாய்ச்சலது பாயாதே பாழ்போ காதே

பலவேத சாத்திரமும் பாருபாரு

ஏச்சலில்லா தவர் பிழைக்கச் செய்த மார்க்கம்

என் மக்கா ளெண்ணி யெண்ணிப் பாரீர் நீரே.

பாரப்பா நாலுவேதம் நாலு பாரு

பற்றாசை வைப்பதற்கோ பிணையோ கோடி

வீரப்பா ஒன்றோன்றுக்கு ஒன்றை மாறி

வீணிலே அவர் பிழைக்கச் செய்த மார்க்கம்

தேரப்பா தெருத்தெருவே புலம்பு வார்கள்

தெய்வநிலை ஒருவருமே காணார் காணார்!

ஆரப்பா நிலைநிற்கப் போறா ரையோ

ஆச்சரியங் கோடியிலே யொருவன் தானே.

ஒருவனென்றே தெய்வத்தை வணங்க வேணும்
உத்தமனாய்ப் பூமிதனி லிருக்க வேணும்
பருவமதிற் சேறுபயிர் செய்ய வேணும்

பாழிலே மனத்தை விடான் பரம ஞானி
திரிவார்கள் திருடரப்பா கோடான கோடி

தேசத்திற் கள்ளரப்பா கோடான கோடி
வருவார்க ளப்பனே அனேகங் கோடி

வார்த்தையினால் பசப்புவார் திருடர் தானே.

தானென்ற தானே தா னொன்றே தெய்வம்

தகப்பனுந் தாயுமங்கே புணரும் போது

நானென்று கருப்பிடித்துக் கொண்டு வந்த

நாதனை நீ எந்நாளும் வணங்கி நில்லு

கோனென்ற திருடனுக்குந்தெரியு மப்பா

கோடானு கோடியிலே யொருவனுண்டு

ஏனென்ற மனத்தாலே யறிய வேணும்

என்மாக்கள் நிலைநிற்க மோட்சந் தானே.

மோட்சமது பெறுவதற்குச் சூட்சம் கேளு

முன்செய்த பேர்களுடன் குறியைக் கேளு

ஏய்ச்சலது குருக்களது குலங்கள் கேளு

எல்லாருங் கூடழிந்த தெங்கே கேளு

பேச்சலது மாய்கையப்பா வொன்றுமில்லை

பிதற்றுவா ரவரவரும் நிலையுங்காணார்

கூச்சலது பானையந்தான் போகும் போது

கூட்டோடே போச்சதப்பா மூச்சத் தானே.

மூச்சொடுங்கிப் போனவிடம் ஆருங் காணார்

மோட்சத்தின் நரகாதி இருப்புங் காணார்

வாச்சென்ற வந்தவழி யேற்றங் காணார்

வளிமாறி நிற்குமணி வழியுங் காணார்

வீச்சப்பா வெட்டவெளி நன்றாய்ப் பார்ரு

வேதங்கள் சாத்திரங்கள் வெளியாய்ப் போச்சே

ஆச்சப்பா கருவுதனில் அமைத்தாற் போலாம்

அவனுக்கே தெரியுமல்லா லறிவாய்ப் பாரே.

அகத்தியர் ஞானம்

பாரப்பா வுலகு தனிற் பிறவி கோடி
படைப்புகளோ பலவிதமாய்க் கோடா கோடி
வீரப்பா அண்டத்திற் பிறவிகோடி
வெளியிலே யாடுதப்பா உற்றுப் பாரு
ஆரப்பா அணுவெளியிலுள்ள பிண்டம்
ஆச்சரியம் புழுக்கூடு வலைமோ தப்பா
கூறப்பா அண்டத்திற் பிண்டமாகும்
குணவியவா ஞானக்காற் சத்திய மாமே.

சத்தியமே வேணுமடா மனிதனானால்
சண்டாளஞ் செய்யாதே தவறிடாதே
நித்தியகர் மம்விடாதே நேமம் விட்டு
நிட்டையுடன் சமாதிவிட்டு நிலைபே ராதே
புத்திகெட்டுத் திரியாதே பொய்சொல் லாதே
புண்ணியத்தை மறவாதே பூசல் கொண்டு
கத்தியதோர் சள்ளிட்டுத் தர்க்கியாதே
கர்மியென்று நடவாதே கதிர்தான் முற்றே.

அறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்களின் படைப்புகள்

- அபிராமிப்பட்டர் அருளியது -

இப்பாடல்களை ஒவ்வொரு தினமும் வழிபட்டில் ஓதி அன்போடு
வழிபடுபவர்களுக்கு அன்னை சிவகாமியால் 16 வகையான
செல்வங்களும் கிடைக்கப்பெறும்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும்
ஓர் கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணி இலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும்
ஒரு துன்பம் இல்லாத வாழ்வும்
தூய்மைய நிற்பாதத்தில் அன்பும் உதவிப்
பெரிய தொண்டரோடு கூத்துகந்தாய்
அலையாழி அறிஞயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதி கடவுரின் வாழ்வே
அமுதீசன் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
அருள்வாய் நீ அபிராமியே.

காரகை பந்தியும் அந்தியின் அலங்காரம்
கரிய புருவச் சிலைகளும்
கர்ணகுண்டலமும் மதி முகமண்டலம் நுதற்
கஸ்தூரிப் பொட்டும் இட்டுக்
கூரணிந் திருவிழியும் அமுதமொழியும் சிறிய
கொவ்வையின் கனி அதரமும்
குமிழனைய நாயியும் குந்தநிகர் தந்தமும்
கோடு சோடான களமும்
வாரணிந்து இறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணி நூபுரப் பாதமும்
வந்தெனது முன்னின்று மந்த காசமுமாக

வல்லினையை மாற்றுவாயே
 ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போலநிறை
 ஆதிகடவுரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

ஈகல செல்வங்களும் தரும் இமய
 கிரிராஜ தனையை மாதேவி நின்னைச்
 சத்தியமாய் நித்தியம் உள்ளத்தில் நின்னக்கும்
 உத்தமருக்கு இரங்கி மிகவும்
 அகில மதில்நோயின்மை கல்வி தன தானியம்
 அழகு புகழ் பெருமை இளமை
 அறிவு சந்தானம் வலி துணிவு
 வாழ்நாள் வெற்றி
 ஆடுபல் லாழ் நுகர்ச்சி தொகைதரும்
 பதினாறு பேறும் தந்து
 சுகானந்த வாழ்வழிப்பாய்
 சுகிர்த குணசாலி திரிசூலி அனுசூலி
 மங்கலி விசாலி மகவு நான்
 நீதாய் அளிக்கொணாதோ மகிமை
 வளர்திருக் கடவுரின் வாழ்
 வாமி சுபநேமி மகிழ்வாமி புகழ்வாமி
 அபிராமி உமையே

சிவகாமி அம்மை துதி

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
 நாடகன் அனந்தசக நன்குபுனை பங்கினாள்
 ஏடக மணம் பொருவ எங்கணும் இயைந்துளாள்
 பாடகம் இலங்கு சிறுபங்கயம் இறைஞ்சுவாம்.

மன்றின் மணி விளக்கெனலாம் மருவு முகநகை போற்றி
 ஒன்றிய மங்கல நாணின் ஓளி போற்றி உலகும்பர்
 சென்று தொழ அருள் சுரக்கும் சிவகாமசுந்தரி தன்
 நின்ற திருநிலை போற்றி நிலவு திருவடி போற்றி.

கரும்பு முரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல் போற்றி
 உத்தரியத் தொடித்தோள் போற்றி
 கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப்
 பால்சுரந்த கலசம் போற்றி
 இரும்பு மனம் குழைத்தென்னை எடுத்தாண்ட
 அங்கையற்கண் எம்பிராட்டி
 அரும்பும் இறைகை போற்றி ஆரண
 நாபுரஞ் சிலம்பும் அடிகள் போற்றி.

பழுதகன்ற நூல்வகைச் சொன் மலரெடுத்து
 பகதி படப் பரப்பித் திக்கு
 முழுதகன்று மணந்து சுவை யொழுக்கியணிபெற
 முக்கண் மூர்த்தி தாளில்
 தொழுதகன்ற அன்பு எனும்நார் தொடுத்து அலங்கல்
 சூட்டவரிச் சுரும்புந் தேனும்
 கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தாள்
 அடி முடிமேற் கொண்டு வாழ்வாம்.

சிவகாமி அம்மா சிவகாமி அம்மா
 சிவகாமி அம்மா பத்திரகாளி அம்மா
 ஓங்கார ஈஸ்வரியே சிவகாமி அம்மா
 உமைபத்திர காளியே சிவகாமி அம்மா
 திரிபுர சுந்தரியே சிவகாமி அம்மா
 சிவகாம சுந்தரியே சிவகாமி அம்மா
 துன்பம் துடைப்பவளே சிவகாமி அம்மா
 துயர் தனைத் தீர்ப்பவளே சிவகாமி அம்மா
 ஆயிரம் கண் தேவியரே சிவகாமி அம்மா
 நோய் நொடிகள் தீர்ப்பவளே சிவகாமி அம்மா
 சுந்தர வதனம் அல்லோ சிவகாமி அம்மா
 உண்டென்றார் வாசமெல்லாம் சிவகாமி அம்மா
 ஒளிவிளக்காய் நின்ற சக்தி சிவகாமி அம்மா
 என்றன் துயர் துடைக்க ஓடிவா நீ சிவகாமி அம்மா
 அருள் மிகும் தில்லையிலே சிவகாமசுந்தரி அம்மா
 அகிலம் எல்லாம் போற்றிடும் புவனேஸ்வரி. அம்மா
 ஆனந்த நடேசனுடன் சிவகாமி அம்மா
 அழகாக ஆடிவாம்மா சிவகாமி அம்மா
 பக்குவமாய் பூஜை செய்வோம் சிவகாமி அம்மா
 பல வினைகள் தீர்த்தி டம்மா சிவகாமி அம்மா.

*

*

*

‘ஓம் கணபதி துணை’

சித்துக்கள் ஆடுவதில் சித்தானை - அன்பர்
எண்ணங்களின் ஆடுவதும் சித்தானை

தொண்டர்க் அருளுவதும் சித்தானை
தொண்டராய் இருப்பவரும் சித்தானை - அவர்

கண்காட்டி அழைப்பதும் சித்தானை
கையசைத்து வருபவரும் சித்தானை - அவர்

ஆண்டியாய் அலைந்தவரும் சித்தானை
ஆறமர புஷித்தவரும் சித்தானை ... அவர்

நாடிவந்த அன்பர்க்கு சித்தானை
நாடி வந்து அருளுவதும் சித்தானை ... அவர்

சோதித்துப் பார்ப்பதும் சித்தானை
சோர்வகற்ற வருபவரும் சித்தானை ... அவர்

சித்தத்தில் உறைந்தவராம் சித்தானைக்குட்டி - எங்கள்
சித்தமெல்லாம் நிறைந்தவராம் சித்தானைக்குட்டி
வேண்டுமென வேண்டுமேற்கு சித்தானைக்குட்டி - அவர்
வேண்டும் வரம்தான் கொடுப்பார் சித்தானைக்குட்டி (சித்தத்தில்)

பக்குவமாய் நின்றவர்க்கு சித்தானைக்குட்டி - எங்கள்
மனக்குறைகள் விலக்கி வைப்பார் சித்தானைக்குட்டி
நினைப்பவர்க்கும் தொழுவவர்க்கும் சித்தானைக்குட்டி - அவர்
நிறைந்துநின்று அருள்பவராம் சித்தானைக்குட்டி (சித்தத்தில்)

அந்திசந்தி சாமவேளை சித்தானைக்குட்டி - எங்கள்
அருகில்வந்து துணைபுரிவார் சித்தானைக்குட்டி
பொல்லாத நோய்பிணிகள் சித்தானைக்குட்டி - அவர்
போய்யுகற்றி அருள்புரிவார் சித்தானைக்குட்டி (சித்தத்தில்)

குருவாகி உருவாகி சித்தானைக்குட்டி - எங்கள்
குலந்தழைக்க கொழுவிருப்பார் சித்தானைக்குட்டி
மாயையிடுள் தானகற்றி சித்தானைக்குட்டி - அவர்
வழிகாட்டி வரமளிப்பார் சித்தானைக்குட்டி (சித்தத்தில்)

கும்பிட்டோம் தொண்டனிட்டோம் சித்தானைக்குட்டி - எங்கள்
எண்ணமெல்லாம் நிறைந்தவராம் சித்தானைக்குட்டி
துன்பத்தில் உளறும்வேளை சித்தானைக்குட்டி - அவர்
குருவாகி கடர்விடுவார் சித்தானைக்குட்டி (சித்தத்தில்)

ஓம் குருவே நம:.

அவதார மூர்த்தியே எழுந்து வாவா
அற்புத சித்தகரே அருகில் வாவா
வெண்ணீறு துலங்கிட துணையாய் வாவா
விண்வம்பர் விலகிட விரைந்து வாவா
பகை ஓடுங்கும் வேலனின் அன்பா வாவா
மூலகுரு மூர்த்தியே குருவே வாவா
சிவ ஜோதிக் குள்ளிணைந்த அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

துதிப்போர் யாவாக்கும் துணையாய் வாவா
துன்பமும் துயரும் துடைக்க வாவா
மந்திர ரூபரே மனதில் வாவா
சீடனாய் பணிபுரிந்த சிஷியா வாவா
நெஞ்சினில் குடிகொள்ள நிறைந்து வாவா
நிறைவான மனோலயம் அருள் வாவா
அன்பரின் உளமறிந் தருளும் அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

முவானைக் குள்ளிணைந்த ஐயா வாவா
முஷலகம் துதித்தவரே நிறைவாய் வாவா
குருவுக்கு குருவான சித்தா வாவா
குடிமனை துலங்கிட குதித்து வாவா
சித்தாடி சிவபூசை பண்ண வாவா
சிறப்பான வாழ்வுதர அருகில் வாவா
அமிர்த துளி புஷித்தவரே அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

பொல்லாத துஷ்டரைத் தூர்த்த வாவா
துயரமும் அன்பரைக் காக்க வாவா
கண்ணுக்குக் கண்ணான மணியே வாவா
காலனை வென்றவா கருத்தில் வாவா
அகங்கார இருள்நீக்கி அருள் வாவா
அன்பரின் பூசையில் எழுந்து வாவா
அன்பரை அரவணைக்கும் அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

சித்தத்தில் நிறைந்தவரே நினைவில் வாவா
நின்பாதம் பற்றினேன் துணையாய் வாவா
பொல்லாத நோய்கற்ற நொடியில் வாவா
பேதமில்லா வாசகரே கனவில் வாவா
கருநிற மேனியரே குருவே வாவா
கண்மணியில் கலந்தின்பம் தரவே வாவா
கடல் மேலால் நடந்தவரே அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

உயிர்பித்த உத்தமா அருளைத் தாதா
 ஊரெல்லாம் சுற்றிந் ககத்தைத் தாதா
 வஞ்சனைகள் பறந்தோட வரத்தைத் தாதா
 பயின்றமிழில் பாடுதற்கு பாவைத் தாதா
 வெஞ்சமர் விலகுதற்கு வேலைத் தாதா
 சோதனைகள் செய்யாமல் அன்பைத் தாதா
 தப்பிடித்த திரைச்சீலை அணைத்த அப்பா சுவாமி
 சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

பாடுகின்ற பாலகர்கு அறிவைத் தாதா
 தள்ளாடும் பெரியோர்க்கு தெளிவைத் தாதா
 ஊர்மனை சாந்தி ககத்தைத் தாதா
 சித்தானை வித்தகா சிறப்பைத் தாதா
 நினைவிலும் கனவிலும் நிறைவைத் தாதா
 ஆலயம் தன்னில் ஒளியைத் தாதா
 உயிர்பித்த உத்தமா அப்பா சுவாமி
 சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

அடியாரின் உளமறிந்து அருளைத் தாதா
 அன்பான பார்வையிலே அருளைத் தாதா
 பண்பாக பணிவதற்கு அருளைத் தாதா
 பணிவாக நடப்பதற்கு அருளைத் தாதா
 தொண்டுகள் செய்வதற்கு அருளைத் தாதா
 துதிப்போர் யாவர்க்கும் அருளைத் தாதா
 மழை பொழிய வரமளித்த அப்பா சுவாமி
 சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

தன்னை உணர்வதற்கு அருளைத் தாதா
 உன்னை த்துதிக்க அருளைத் தாதா
 பொய்யை விரட்ட அருளைத் தாதா
 மெய்யை நிறுத்த அருளைத் தாதா
 சத்தியம் தழைக்க அருளைத் தாதா
 தர்மம் ஜெயிக்க அருளைத் தாதா
 குரு பாதம் பற்றினேன் அப்பா சுவாமி
 சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

இப்பதி சிறக்க அமர்ந்தவர் வாவா
 அன்பர் தமக்கு துணைனே வாவா
 பக்குவ நிலையை த்தருவோய் வாவா
 பாரினில் துயரம் துடைப்பவா வாவா
 சஞ்சலம் அகற்றி அருள்பவர் வாவா
 சங்கரன் பாதம் பணிந்தவா வாவா
 முந்தை வினைகள் களைவாய் அப்பா சுவாமி
 சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

திருவும் உருவும் உடையோய் வருக
எண்ணம் முழுவதும் நிறைந்தவா வருக
யோகம் கலைந்து எழுந்து வருக
எழுந்து அசைந்து அருகில் வருக
முன்னும் பின்னும் காப்பாய் வருக
ஞானம் புகட்டும் புண்ணியா வருக
ஞானம் சுடரே குருவே அப்பா சுவாமி
சித் தானைக் குட்டியருள் செய்வாயே

சரணம் சரணம் குருவே சரணம்
சாந்தம் வழங்கும் குருவே சரணம்
நினைவில் தோன்றும் குருவே சரணம்
அன்பர் தமக்கு குருவே சரணம்
சோதனை புரியும் குருவே சரணம்
வேதனை நீக்கும் குருவே சரணம்
பத்திக்கும் முத்திக்கும் குருவே சரணம்
சிந்துக்கும் வித்தைக்கும் குருவே சரணம் சரணம்.

சித்தரே முத்தரே குருவே சரணம்
பித்தரே முத்தரே குருவே சரணம்
சூரிய சந்திரா குருவே சரணம்
தவயானை சித்தரே குருவே சரணம்
பெரியாரீன சித்தரே குருவே சரணம்
சித்தானை சித்தரே குருவே சரணம்
சிவனார் புதல்வா குருவே சரணம்
மும்மலம் நீக்கும் குருவே சரணம்
ஒளியே சுடரே குருவே சரணம்
ஒப்பில்லா மணியே குருவே சரணம்
பிழையும் குறையும் பெறுப்பாய் போற்றி
சித்தானை தேசிகர் குருவே போற்றி! போற்றி!! போற்றி!!!

ஓம் சாந்தி ! ஓம் சாந்தி !! ஓம் சாந்தி !!!

ஆக்கம் : தில்லை உருத்திரன்.

நவாம்பு

சித்தர் சித்தானைக்குட்டி சுவாமி அவர்கள் ஆடிய சித்துக்களில் சில

கதிர்காமத்தில் முருகப் பெருமானால் அமிர்தத்துளிகள்
கிடைக்கப் பெற்றமை.

கதிர்காமக் காட்டில் வழிதப்பியவர்களுக்கு வழிகாட்டிய
குருனாதர்.

மாண்ட சுவாமிகள் மீண்ட அதிசயம்.

கண் நோய்தீர்த்த கருணையாளர்.

ஒரு பெண் ஒரே நேரத்தில் இரு இடங்களில் சின்ன மேளம்
ஆடிய அதிசயம்.

சாண்டோ சங்கரதாசை இரும்பரசனாக புகழ் பூக்கச் செய்தமை.

உடைந்த சாராயப் பீப்பா அடைபட்ட அதிசயம்.

பைத்தியத்தை மாற்றிய பக்குவம்.

கடலில் அகப்பட்டவனை மீட்ட அதிசயம்.

மாட்டிறைச்சி மல்லிகைப்பு ஆன புதுமை.

பிள்ளைப்பேறு கிடைக்கச் செய்தமை.

கடலின் மேலால் நடந்த அதிசயம்.

கல்முனை சந்தியில் நின்று கதிர்காமத்தில் தீப்பிடித்த திரைச்
சீலையை அனைத்த பெருந்தகை.

சரவணையருக்கு முறிவு வைத்தியம் வழங்கியமை.

கடலில் குதித்து கதிர்காமத்தில் வரவேற்றமை.

ஒரே நேரத்தில் இரண்டு நிலா காட்டியமை.

சாராயத்தை சர்பத்தாக பருக கொடுத்தமை.

அறுத்த மீனை பலா சுளையாக மாற்றிய பக்குவம்.

மாண்ட பெண் மீண்டும் உயிர்ப்பித்த அதிசயம்.

ஊமை பேசிய விந்தை.

கதிர்காம திருவிழா காட்சியை தனது உள்ளங்கையில்
காண்பித்த மகான்.

நஞ்சு ஊட்டப்படும், தீயிட்டு எரித்த போதும் மீண்டும் எழுந்து
சித்தாடிய சித்தர்.

முக்கண்ணன் புதல்வனே மூசிக வாகனனே
விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகனே - இக்கணமே

பாத ஜாத்திரை எழுச்சி பாட

ஆதரவாய் நின்று கார்

எழுச்சிப் பாடல்கள்

1. சுதிர்காம முருகனே கலியுக வரதனே
கருணையைப் பொழியும் கார்த்திகை பாலனே
மதியினை மயக்கும் மாயயை ஒழித்து
மனதினில் தூய்மையை மலர்ந்நிடச்செய்வாயே
விதியினை மாற்றிடும் விற்பனன் நீ ஐயா
வினைகளை அறுத்து விமோசனம் அளிப்பாயே
எதிரினில் வந்து எம் முன்னே தோன்றி
இன்பத்தில் திளைக்க எழுந்தருளாயே!

2. ஆடியும் பிறந்தால் அடியவர் கூட்டம்
தேடியே வருகின்றார் தெரிசனம் காண
கூடியே வருகின்றார் குதூகலமாக
குறவள்ளி நாதன் திருவடி பேண
பாடியே மகிழ்கின்றார் பரவசமாக
பாலனை நினைந்து பக்தியில் நனைந்து
நாடியே வருகின்ற நல்லடியார் முன்னே
ஓடியே வந்து எழுந்தருளாயே!

3. வழியினில் உள்ள தலம் பல வணங்கி
வருகின்றார் உந்தன் சுதிர்காமப் பதிக்கு
வெளியினில் உள்ள நாட்டவர் கூட
விரும்பியே வருகின்றார் உன்னருள் தேட
மொழியினில் சிறந்த முத்தமிழ் வார்த்தையால்
முனைகின்றார் உந்தன் புகழினைப்பாட
எளிதினில் உந்தன் திருமுகம் காட்டி
இப்பொழுதே வந்து எழுந்தருளாயே!

4. கவிக்குயில் எல்லாம் கானகம் பாடிட
கான மயில்கள் களிநட மாடிட
குவியலாய் மான்கள் குதித்துப் பாய்ந்நிட
குஞ்சரக் கூட்டமும் கூடவே பிளிறுதே
பவித்திரமாகவே பக்தர்கள் பதிசேர
பக்கத்தில் வந்து துணை நின்றருள்வாயே
தவிப்பினில் சோரும் அடியவர் முன்னே
தாராளமாய் வந்து எழுந்தருளாயே!

5. குரங்குகள் எல்லாம் மரங்களின் மேலே
குதூகலமாகக் குதித்துப் பாய்கையில்
அரவங்கள் யாவும் பரீதையை விட்டு
அடைக்கலம் தேடி அடவிக்குள் போகுதே!
வரங்களை வேண்டி அடியவர் கூட்டம்
வாஞ்சையில் வருகின்றார் கதிர்காம முருகா
இரவிலும் பகலிலும் வாடிடும் அடியார்க்கு
இக்கணமே வந்து எழுந்தருளாயே!

6. சக்தி வேலேந்தி சன்னாசி மலையிலே
சரித்திரம் கூறும் சண்முகக் கடவுளே
பக்தி மிகமேவி பக்தர்கள் கூட்டம்
படியினில் ஏறியே அடிதேடி வருகின்றார்
முத்தியின் பேரின்ப ஆற்றினில் மூழ்கவே
முனைகின்ற அடியார்க்குத்துணை நின்றருள்வாயே
நித்தமும் நினைவினில் வாடித் தவிப்போர்க்கு
நிம்மதி காட்டியே எழுந்தருளாயே!

7. அலையினை எழுப்பும் ஆழ்கடலோசை
அடர்த்தியாய் நிறைந்த பசுமரச் சோலை
மலையினில் ஊறும் மகத்துவத் தீர்த்தம்
மனதினைக் கவரும் இயற்கையின் ஏற்றம்
நிலை பெறு உகந்தையில் உறைந்துள்ள குமரா
நின்மதி தேடி வருகின்றார் அமரா
சிலையினில் சிரிக்கும் சிங்கார முருகா
சிந்தையிலே வந்து எழுந்தருளாயே!

8. காட்டினுள் அடியவர் காலடி வைத்ததும்
கந்தனின் எண்ணங்கள் சிந்தையை நிறைத்திட
வீட்டினில் உறவுகள் நினைவுகள் எல்லாம்
வேறோரு மூலையில் விலகி மறைந்திட
கூட்டமாய் அனைவரும் குமரனை நினைந்து
பாட்டுக்கள் பஜனைகள் பாடி அழைத்திட
ஒட்டமாய் வந்து ஒளியினைக் காட்டி
உள்ளம் பூரிக்க எழுந்தருளாயே!

9. உகந்தைக் குமரனை உளமாரத் துதித்து
உள்ளத்தில் உறுதியை உரமேற்றி வளர்த்து
அகந்தையை அழித்து ஆணவம் ஒழித்து
அடியவர் கூட்டம் கிணற்றடி வருகின்றார்
சகலரும் உந்தன் நாமங்கள் சொல்லி
சந்தோசம் காணத் தன்னையே தருகின்றார்
முகத்தினைக் காண முயல்கின்ற அடியாரின்
அகத்தினில் நுழைந்து எழுந்தருளாயே!

10. முருகனின் நாமத்தை உருக்கமாய் உரைக்கவே
முட்களும் கற்களும் மெத்தையாய் இருக்குதே
அருவியில் ஓடும் நீரினைத் தழுவி
அடிக்கும் காற்று ஆனந்தம் பெருக்குதே
பெருந் திரளான பக்தர்கள் உந்தன்
பெருமையைச் சொல்ல பேரின்பம் பிறக்குதே
அருளினைச் சொரிந்து அற்புதம் காட்டி
இருளினைப் போக்க எழுந்தருளாயே!

11. பாரம் தூக்கி பாவம் நீக்கிப்
பாத ஜாத்திரை வருகின்றார் முருகா
தூரம் கடந்து துன்பம் மறந்து
துரிதமாய்க் காணத் துடிக்கின்றார் குமரா
வீரம் பேசிய சூரனை வதைத்து
விமோசனம் அளித்த அற்புத அமலா
நேரம் தாழ்த்தாமல் நேரிலே வந்து
நெஞ்சம் மகிழவே எழுந்தருளாயே!

12. அதிகாலைப் பொழுதில் அரோகரா ஓசையில்
 அடவிகள் யாவும் அசைந்தாடும் வேளையில்
 எதிரினில் நின்ற விலங்குகள் எல்லாம்
 எல்லையை விட்டு அடைக்கலம் தேடுதே!
 கதிர்காமக் கந்தனின் நாமங்கள் யாவும்
 காட்டுக்குள் பல திக்கும் பலமாக ஒலிக்குதே
 கதிரவன் உதிக்கு முன் காட்சிகள் காட்டி
 கண்ணெதிரே வந்து எழுந்தருளாயே!

13. ஆதவன் உதிக்குமுன் அரைவழி தாண்டி
 அடியவர் கூட்டம் குழுக்களை நோக்கிப்
 பாத யாத்திரை வருகின்ற பாதையில்
 பறவைக் குளம்கண்டு பரவசம் அடைக்கின்றார்
 வேதனை அளித்த பாரம் இறக்கி
 விருட்சத்தின் நிழலில் ஆறுதல் அடைகையில்
 நாதம் அடைத்து நலிவுற்றுப் போவோரின்
 நாவினிலே வந்து எழுந்தருளாயே!

14. பாலையும் மதுரையும் மற்றும் பலமரமும்
 சோலையாய் அமைந்த சுந்தரக் கானகம்
 காலையும் மாலையும் மதியமும் ஒன்றாய்க்
 காட்சி தருகின்ற இயற்கையின் சீதனம்,
 வேலையும் மயிலையும் நம்பியே அடியவர்
 வேழத்தின் இல்லத்தில் தரித்துமே இருக்கின்றார்
 ஆலய தரிசனம் பல செய்து வருவோர்க்கு
 ஆதரவாய் வந்து எழுந்தருளாயே!

15. குளுமை செறிந்த குழுக்கள் ஆற்றிலே
 குதாசலமாகக் குளித்தின்பம் பெறுகையில்
 முழுமையாய் இருந்த முற்றிய நோயெல்லாம்
 முகவரி இன்றி முற்றாக மறையுதே
 அழுது முருகனைத் தொழுகின்ற வேளையில்
 ஆறு முகங்களும் அகத்தினுள் நுழையுதே
 எழுமலை வாழ்கின்ற ஏக நாதனே
 ஏறு மயிலேறி எழுந்தருளாயே!

16. குரல்வளை நீரோடும் குழுக்கன் ஆற்றினை
கொசாலாகக் கடந்து குமரனின் அடியார்கள்
இரவினில் தங்க நாவலடி நோக்கி
இன்னல்கள் தாண்டி வருகின்றார் முருகா
சிரமம் தருகின்ற நோவினைப்போக்க
சிறந்த உப்பாற்றில் சிரம்மூழ்கி மகிழ்ந்து
வரங்கள் பலவேண்டி வருகின்ற அடியாரின்
வாஞ்சையைப் போக்க எழுந்தருளாயே!

17. நாவல் மரத்தால் நாற்புறமும் சூழ்ந்த
நாவலடியிலே அடியவர் கூட்டம்
ஆவல் மேவி ஆனந்தமாய்ப் பாடி
அழைக்கின்றார் முருகா அருள் சொரி குமரா
காவல் செய்கின்ற கந்தக் கடவுளே
காட்சிகள் காட்டி களிப்பினை அளிப்பாயே
சேவல் கொடியேந்தி சீக்கிரமே வந்து
சிந்தை மகிழுவே எழுந்தருளாயே!

18. அம்புலி ஒழிக்க ஆதவன் வெளிக்க
அரையிருள் நேரம் அடியவர் கூட்டம்
நம்பியே முருகனை நாடியே வருகின்றார்
நானா விதமான வியாழையை நோக்கி
தென்பினை ஊட்டி தெரிசனம் காட்டி
தேடி வருவோரின் நாடியில் உறைவாயே
அன்பினில் உருகும் அடியவர் முன்னே
ஆறுமுகம் காட்டி எழுந்தருளாயே!

19. தொலையாப் பொலையில் துன்பங்கள் தாண்டி
அலையலையாய் வந்த அடியவர் கூட்டம்
நிலையாய் ஓடும் நீர்வற்றா வியாழையின்
நிதரிசனம் சுண்டு நிம்மதி அடைகின்றார்
மலை மீது ஏறி மறைவிடம் தேடி
மனம்சோர்ந்த அடியார்க்கு மகிழ்வினையூட்ட
அலைபாயும் மனதினை நிலையாக நிறுத்தி
அதிசயம் காட்டி எழுந்தருளாயே!

20. குளிர்ந்த நீரோடும் வியாழை ஆற்றினில்
 குமரனின் அடியார்கள் குளித்தின்பம் பெறுகையில்
 ஒழிந்த மாயைகள் உள்ளத்தில் அகன்றிட
 தெளிந்த நிலைபெற்றுத்தேர்ச்சியும் அடைகின்றார்
 கழிந்த நாட்களில் காணாத காட்சியை
 காணவே அடியவர் சுந்தனை அழைக்கின்றார்
 ஒளியினைக் காட்டி உருவத்தைக் காட்டி
 உள்ளம் பூரிக்க எழுந்தருளாயே!

21. அருவியில் ஊறும் அற்புத நீரைப்
 பருகியே பக்தர்கள் பாவத்தைத் தொடைத்து
 பரிதியின் சுதிர்கள் பாயாத நிழலில்
 பக்தியில் மூழ்கிப் பரவசம் அடைகின்றார்
 பரவிய மணலில் பாய்களும் இன்றிப்
 படுக்கையில் பரலோகக்காட்சிகள் காண்கையில்
 குருவாக வந்து குற்றங்கள் கழைந்து
 திருவருள் காட்டியே எழுந்தருளாயே!

22. கொத்துப் பந்தலால் கோவில்கள் அமைத்து
 கொன்றைப் பூக்களால் அலங்காரம் சமைத்து
 சத்தி வேலினை மரத்திலே செதுக்கி
 முத்துக் குமரனின் கீதங்கள் இசைக்கின்றார்
 பத்திப் பரவச உச்சத்தில் மிதந்து
 பஞ்ச புலன்களை ஒன்றாகக் குவித்து
 முத்தி பெறவே முயல்கின்ற அடியாரின்
 சித்தத்தை நிறைத்து எழுந்தருளாயே!

23. குடைபோல் நிழலால் குளிர்மேவும் பாதையால்
 நடையினில் கட்டகாமம் வருவோர்க்கு
 தடையேதும் இன்றி தரிக்குமிடம் சேர
 தைரியமளித்துத் துணைநின்று அருள்வாயே!
 இடையினில் வள்ளியம்மன் ஆற்றில்
 அடையாளம் காண ஆறி இருப்போர்க்கு
 கடைக்கண் காட்டி களிப்பினில் திளைக்க
 காட்சிகள் கொடுத்து எழுந்தருளாயே!

24. கதிர்காமச் சந்தனம் சுட்டகாமத்தில்
 கமகம என்று வாசனை எழுப்ப
 அதிரும் காண்டா மணியின் ஓசை
 அலையினில் வந்து மனதினில் ஒலிக்க
 கதிரொளி வீசும் கந்தனின் வேலும்
 மதியொளி மிஞ்சி வானத்தில் யொலிக்க
 உதிரும் அரோகரா ஓசை கேட்டு
 ஓங்கார வடிவாய் எழுந்தருளாயே!

25. சூரியக் கதிரின் சூட்டினைத் தாங்கி
 சுந்தரக் குமரனின் சிந்தையில் வருவோருக்கு
 பாரிய சுமைகள் பாராததைக் கொடுத்தும்
 பக்தியின் மேலீட்டால் அவைகளைச் சுமக்கின்றா
 நேரிலே கண்ட கதிரமலைக்கு
 நேர்த்திகள் வைத்துப் பூர்த்தியும் அடைகின்றார்
 ஓரிரு முறையேனும் உள்ளம் பூரிக்க
 தேரினில் வந்து எழுந்தருளாயே!

26. பத்தாம் நாள் பதியினில் பாதம்பதிக்கவே
 பக்தர்கள் கூட்டம் பிள்ளையார் அடியிலே
 முத்தான பதிகங்கள் தித்திக்கப் பாடியே
 முருகனைக்காட்டென வேண்டுதல் விடுக்கின்றார்
 எத்திக்கும் தேடியும் குமரனைக் காணாமல்
 பத்தியின் உச்சத்தால் சித்தத்துள் காண்கின்றார்
 அத்தனை அடியார்க்கும் அருகினிலே வந்து
 அவதாரம் காட்டி எழுந்தருளாயே!

27. வனாந்தரம் நடுவே திசை தெரியாமல்
 வழிதடுமாறி வாடிடும் அடியார்கள்
 அனாதரவாகி அலைகின்ற வேளை
 அரோகராப் போட்டுக் குமரனை அழைக்க
 வனாந்தரத்துள்ளே வயோதிபராய் வந்து
 வழியினைக் காட்டி உதவிய குமரனே
 கனாவினிலேனும் காட்சிகள் காட்டி
 களிப்பினில் திளைக்க எழுந்தருளாயே!

28. புண்ணிய பூமியைப் போய்ச்சேர்ந்த அடியார்கள்
 புனிதமாம் மாணிக்க கங்கையில் நீராடி
 எண்ணிய கருமங்கள் ஈடேற வேண்டியே
 எஞ்சிய மாசினைக் கங்கையில் கரைக்கின்றார்
 மண்ணிலே வந்த பிறவியின் நோக்கத்தை
 மறுமையில் காணவே முருகனைத்துதிக்கின்றார்
 கண்ணிலே காணாத காட்சியை முருகா
 காண்பிக்க வந்து எழுந்தருளாயே!

சுயம்

“ ஓம் முருகா ஓம் முருகக் கடவுளை சரணம் ”

